Pentru prima oară în întreceri

In după-amiaza aceea, mulți dintre muncitorii fabricii „Metalul roșu" din Cluj nu s-au grăbit să plece acasă. Unii rămăseseră pe la club unde, în cadrul Spartachiadei de iarnă, se disputau aprige întîlniri de șah, iar alții așezați în jurul unei mese de tenis urmăreau un joc viu disputat între doi tineri muncitori. Dar cea mai mare parte dintre ei veniseră în hala de montare. Aci, într-un colț unde era mai mult spațiu, ei se adunaseră în jurul unei bare de haltere, pe care o confecționaseră din deșeuri cîțiva tineri muncitori, sub îngrijirea inginerului C. Pașca.

Discuțiile s-au înfiripat repede. Toți erau curioși să vadă care-i mai puternic. Sportul nu le era necunoscut. Unii practică fotbalul, alții voleiul sau tenisul de masă. Dar la haltere erau cu toții începători...

— Care o fi mai tare?

Greu de răspuns la o astfel de întrebare. Se va vedea acum. Se făcuse deodată liniște deplină. Președintele consiliului asociației, tov. Rațiu Kiss Ernest, apăruse în mijlocul grupului însoțit de un om mărunt, dar bine legat. Era antrenorul de haltere al C.S.M. Cluj, Virgil Hogea, care venise să-i ajute pe tinerii muncitori de la fabrica „Metalul roșu" să învețe din tehnica acestui sport. Peste cîteva clipe, strînși roată în jurul lui, tinerii priveau cum bara de metal cu discuri grele la cele două capete era ridicată prin mișcări suple deasupra capului. După puțină vreme erau gata să-și încerce și ei puterile.

— Ei, acum cine vrea să ridice primul? — a întrebat antrenorul Virgil Hogea.

— Sarca! Petrică Sarca! — au răspuns mai multe glasuri.

Din mijlocul grupului s-a desprins un tînăr înalt, cu brațe vînjoase. Era Petre Sarca, strungar la atelierul mecanic. Deși tînăr, el este unul din cei mai harnici muncitori ai secției. Nici cu acest prilej Petre Sarca nu a dezmințit încrederea tovarășilor săi. A ridicat ușor haltera. Incurajați de siguranța cu care a ridicat Sarca, tinerii muncitori au prins curaj. Unul cîte unul au prins cu încredere bara și au ridicat-o.

Am vrut să-l întreb pe Sarca dacă va mai participa și la alte competiții de haltere. Dar între timp la bara de metal se adăugaseră alte kilograme și Petre Sarca era din nou în mijlocul grupului. Se vedea după cum se pregătește să ridice haltera, că a îndrăgit acest sport...

A. DUMITRIU, corespondent

Unul din tinerii muncitori de la fabrica „Metalul roșu" din Cluj încercîndu-și puterile. Este strungarul Ioan Negreanu.

La casa alegătorului nr. 5

La uzinele „23 August" și „Republica" s-a încheiat activitatea primului schimb. In fața porții principale se întîlnesc patru prieteni, patru sportivi cunoscuți: lăcătușul mecanic Dinu Gristea, maestru emerit al sportului, eroul atîtor întreceri atletice din țară și de peste hotare; strungarii Barbu Predescu și Ștefan Iancovici, maeștri ai sportului, doi dintre cîștigătorii medaliilor de aur la ultima Olimpiadă a motocicliștilor de la Bad Aussee; în sfîrșit, grupul este completat de un alt strungar — cel mai tînăr dintre ei — Gheorghe Dumitru, boxer cu o bună reputație, neînvins în Cupa F.R. Box desfășurată toamna trecută, cîștigător în confruntările cu o serie de semimijlocii din R.D. Germană, R.P. Bulgaria și R.S. Cehoslovacă. Toți activează în cadrul clubului Metalul.

In tramvai, în drum spre „centru", „nea Dinu" — cum îi spun lui Dinu Cristea muncitorii mai tineri de la „Republica" — a venit cu o propunere:

— Măi băieți, ce ar fi dacă în drum spre casă ne-am opri puțin la o Casă a Alegătorului?

Propunerea este primită cu bucurie de întregul grup. Și astfel cei patru sportivi fruntași de la Metalul, cărora în piața Vergului avea să li se adauge alt metalurgist, cunoscutul arbitru de fotbal Mihai Popa, au pășit pe ușa Casei Alegătorului nr. 5 aflată în apropiere. Aici, ei găsiră numeroși oameni ai muncii veniți să se intereseze din timp de felul cum sînt împărțite circumscripțiile electorale, de data la care vor fi afișate listele de alegători etc. Tovarășa Maria Spinu, activistă în cadrul Casei dă toate explicațiile cu competență, cu multă răbdare.

La Casa Alegătorului Nr. 5 raionul Tudor Vladimirescu... Tovarășa Maria Spinu din colectivul Casei Alegătorului dă explicații în legătură cu alegerile de la 5 martie unui grup de sportivi fruntași, aparținînd clubului Metalul. In fotografie (de la dreapta spre stînga): atletul Dinu Cristea, maestru emerit al sportului, motociclistul Barbu Predescu, maestru al sportului, boxerul Gheorghe Dumitru, motociclistul Ștefan Iancovici, maestru al sportului și arbitrul internațional de fotbal, Mihai Popa.

Foto: Boris Ciobanu

Grupul sportivilor noștri consultă diverse materiale, printre care darea de seamă a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din 19—20. XII.1960 a C.C. al P.M.R. cu privire la consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești care a avut loc la Moscova, legile și decretele referitoare la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare.

Inainte de a părăsi Casa Alegătorului, atletul Dinu Cristea povestește diferite momente de pe vremea alegerilor de altă dată, cînd partidele istorice, pentru a obține cît mai multe voturi, făceau fel de fel de promisiuni alegătorilor: că vor fi reparate șoselele, că se vor instala conducte de apă, că se vor electrifica străzile. După alegeri toate promisiunile rămîneau însă... promisiuni pentru alegerile viitoare, viața oamenilor muncii rămînînd mai departe plină de suferințe și mizerie.

— Astăzi, băieți, — le spune comunistul Dinu Cristea, tovarășilor de muncă și sport — vedeți doar cu ochii voștri: s-a schimbat fața Bucureștiului, au apărut străzi noi. In țară, noul își face loc de asemenea peste tot. Pe hartă apar orașe noi, proprii construcției noastre socialiste, ca Onești, Năvodari, Victoria etc. Prin grija partidului, viața oamenilor muncii se îmbunătățește necontenit. Iată de ce votînd candidații F.D.P., votăm pentru succesul construcției depline a socialismului, pentru pace.

Cel mai tînăr din grupul sportivilor metalurgiști, strungarul Gh. Dumitru, va vota pentru prima oară. A ascultat cu luare aminte cuvintele înflăcărate ale lui Dinu Cristea. Este — firește — emoționat. Noutatea evenimentului de la 5 martie îl copleșește. Ne vorbește cu căldură de avîntul cu care se lucrează în aceste zile la „23 August", de angajamentele sale: să depășească planul lunar cu 20 la sută, să realizeze însemnate economii de materiale.

— Votul meu, ne spune Gh. Dumitru, îl voi da din toată inima candidaților F.D.P., pentru că iubesc viața nouă care se construiește în țara noastră sub conducerea partidului. Noi, tineretul, avem în față o viață întreagă, o viață mereu mai frumoasă, mai luminoasă, în care ne putem vedea împlinite cele mai înaripate năzuințe.

Cît să fi stat sportivii de la Metalul la Casa Alegătorului nr. 5? Nimeni nu s-a gîndit să măsoare timpul. Afară însă se întunecase de-a binelea...

TIBERIU STAMA

DIN POȘTA ZILEI

SPOREȘTE NUMĂRUL ARCAȘILOR LA CLUJ

Tirul cu arcul cunoaște o mare dezvoltare în orașul de pe malurile Someșului. Aci există secții de tir cu arcul la I.M.F., Institutul Politehnic, Universitatea Babeș-Bolyai, Școala tehnică de drumuri și șosele, la C.S.Ș. și de curînd și la A.S.A. Arcașii militari au început antrenamentele sub conducerea antrenorului Florin Bodnar, în sala Armatei, unde se mai antrenează și cei de la I.M.F. Apreciind frumusețea acestui sport, și conducerea asociației sportive Arta a hotărît să înființeze o secție de tir cu arcul.

GH. BENGA-coresp.

ÎNTRECERI DE ȘAH ȘI TENIS DE MASĂ LA TR. SEVERIN

Asociația sportivă Progresul a organizat de curînd o competiție de șah cu caracter eliminatoriu, la care au luat parte 12 jucători. Finala, jucată sistem turneu, a fost cîștigată de Mircea Eliescu. Pe locul 2 s-a clasat tînărul D. Stănescu, un jucător cu multe posibilități iar pe locul 3 C. Murgu. Tot 12 sportivi s-au întîlnit și într-un turneu de tenis de masă, cîștigat de Radu Catană, urmat de Ștefan Lăpădat și Toma Demayo.

GH. MANAFU-coresp.

CAMPIONATELE DE SCHI ALE REGIUNII SUCEAVA

Cei mai buni schiori din raioanele Cîmpulung, Vatra Dornei, Botoșani și Rădăuți au luat parte la campionatele de schi ale regiunii Suceava, desfășurate pe pîrtiile de la Vatra Dornei. Net superiori, schiorii din Vatra Dornei au cucerit victoria la toate probele. Iată rezultatele: **fond seniori 5 km**: Gh. Obodă (Olimpia Vatra Dornei); **fond seniori 10 km**: N. Gatea (Olimpia Vatra Dornei); **slalom uriaș juniori**: Mihai Miron (Olimpia Vatra Dornei); **slalom uriaș seniori**: E. Ursache (Olimpia Vatra Dornei); **slalom special juniori**: Mihai Miron (Olimpia Vatra Dornei); **slalom special seniori**: Grigoraș Mihai (Minerul Vatra Dornei).

BORIS FEIG-coresp.

PRINTRE SPORTIVII DIN BABADAG

In timpul liber, colectiviștii și tinerii din orașul Babadag joacă șah sau tenis de masă la clubul gospodăriei agricole colective „Elena Pavel" din orașul nostru. Prin grija consiliului raional U.C.F.S. Istria se predau lecții de tenis de masă tinerilor mai slab pregătiți. Lecțiile sînt conduse de instructorul voluntar Ion Jugănaru.

MIRCEA CRUCEANU-coresp.

ULTIMUL MECI

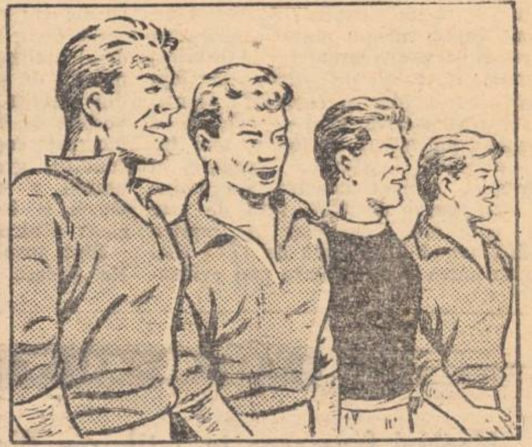
ADAPTARE DUPĂ ROMANUL SCRIITORILOR SOVIETICI: P. Severov și N. Halemski

desene de Novac

REZUMAT: In Kievul ocupat vremelnic de fasciști, fotbaliștii clubului Dinamo conduc cu 5:1, într-un meci pe care au fost siliți să-l joace cu echipa germană Luftwaffe.

XVIII.

In repriza a doua, Rusievici n-a avut mai nimic de făcut. Privea cum jucătorii nemți trimiteau mereu mingea în aut, preocupați de un singur lucru: să stăvilească atacurile pe care le desfășurau kievienii unul după altul, de parcă scorul de 5:1 n-ar fi fost și așa de îndeajuns de concludent. El auzea, de asemenea, glasul tribunelor scandînd: „Mii și mii de „friți" lîngă Moscova-s zdrobiți!" Ascultînd atent vulcanul de voci, Rusievici își dădu seama că ocupanții n-au să le ierte victoria de azi. Totuși nu îi era frică de loc! In ultimele minute de joc, Sviridov primind mingea la centru, făcu cîțiva pași și îl deschise pe Makarenko. Acesta centră și Kuzenko puse stăpînire pe minge. El dribla ușor doi adversari și-l întîlni pe Kraus care îi ieșise înainte. Cu o ușurință uimitoare îl dribla și pe portar și intră cu minge cu tot în poartă. Apoi, fără nici o grabă săltă mingea cu piciorul, o prinse în mînă și, salutînd politicos, i-o oferi portarului. O furtună de aplauze și aclamații nestăvilite zgudui tribunele. Nici nu se mai auzi fluierul arbitrului, care anunța sfîrșitul meciului. Pe măsură ce aplauzele și aclamațiile se mai domoliră, tot mai clar se auzeau strigătele: „Am învins și vom învinge!" „Deutsch kaput!", „Bravo, cinste lor, dinamoviștilor!" Destul de discordant, echipa Luftwaffe își strigă salutul: „Heil!" Cum vor răspunde oare jucătorii kievieni? Tribunele își ținură răsuflarea, așteptînd răspunsul lor. Paul Radomski era sigur că, pentru a încerca să le cîștige bunăvoința, kievienii vor saluta cu salutul nazist. Spre marea lui indignare însă, iarăși răsună de trei ori puternic, salutul sportivilor kievieni: „FIZKULT-URA!" Și din nou se întoarseră băieții spre tribune, să-i salute pe spectatorii care au fost tot timpul alături de ei.

(Urmare în numărul viitor)